

REMISSYTTRANDE

2006-08-18

Finansdepartementet
Finansmarknadsavdelningen
103 33 STOCKHOLM

Informationskrav i noterade företag, m.m. (Ds 2006:6)

Fi2006/2202

Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen (Föreningarna) avger följande gemensamma yttrande över promemorian.

Sammanfattning

Föreningarna anser

- att Sverige inte bör införa strängare regler än vad som följer av öppenhetsdirektivet
- att utformningen av ”intygandemeningen” avseende årsredovisning och delårsrapport måste ändras och anpassas till direktivtexten
- att flaggningsreglerna enligt direktivet bör ersätta NBK:s rekommendation
- att det i första hand bör delegeras från Finansinspektionen till de reglerade marknadsplatserna att ta emot och offentliggöra flaggningsinformation; i andra hand bör inspektionen fullgöra dessa uppgifter
- att den nya tidsfristen för anmälan av flaggningsinformation är väl avvägd
- att Finansinspektionen ska svara för redovisningstillsynen
- att det måste tydliggöras vad det innebär för ett finansiellt institut att vara ombud för aktieägare
- att ikraftträdandet bör senareläggas till hösten 2007 för att ge utrymme för nödvändiga anpassningar

4.3 Bör Sverige införa strängare regler?

Promemorians bedömning (s. 84): Huvudprincipen bör vara att inte införa strängare svenska bestämmelser än de som öppenhetsdirektivet innehåller. Bara när det är motiverat av särskilda skäl bör avsteg från denna princip göras.

Föreningarna instämmer i den nämnda huvudprincipen, eftersom detta underlättar gränsöverskridande verksamhet och konkurrens på lika villkor. Föreningarna anser dock att det i promemorian föreslås en del oberättigade avsteg från denna princip och återkommer till detta i det följande.

5.3.3 Intygandemening

Promemorians förslag (s. 107): De personer som ska underteckna en årsredovisning och, i förekommande fall, en koncernredovisning, ska i anslutning till undertecknandet intyga att redovisningen har upprättats i enlighet med god redovisningssed, att balansräkningen, resultaträkningen och noterna ger en rättvisande bild av företagets ställning och resultat, och att förvaltningsberättelsen ger en rättvisande översikt över utvecklingen av företagets verksamhet, ställning och resultat. Förslaget innebär att alla företag som omfattas av årsredovisningslagarna också ska omfattas av kravet på intygandemening. Ett motsvarande intygande föreslås beträffande delårsrapporter.

Föreningarna konstaterar i likhet med promemorian att intygandemeningen inte ändrar befintliga ansvarsförhållanden. Föreningarna anser därför att intygandemeningen är onödig. Med hänsyn till bestämmelserna i direktivet måste dock intygandemening tillämpas. Föreningarna anser emellertid att kravet på intygandemening inte ska omfatta fler företag än vad som direkt följer av öppenhetsdirektivet. Räckvidden för bestämmelsen om intygandemening bör således begränsas i förhållande till promemorians förslag.

Av direktivet framgår vidare att de huvudansvariga ska intyga att årsbokslut och delårsrapporter "såvitt de vet" har upprättats i enlighet med tillämpliga redovisningsstandarder. Orden "såvitt de vet" eller ett uttryck med motsvarande innehåll har inte tagits in i de aktuella paragraferna i årsredovisningslagen, som därmed framstår som strängare än direktivet. Eftersom intygandemeningen inte tillför något nytt och egentligen är obehövlig anser föreningen att Sverige endast ska göra det som direkt följer av direktivet och inte göra avvikelser som kan leda till osäkerhet om bestämmelsens innebörd är en annan i Sverige än i andra EU-länder. Föreningarna anser därför att orden "såvitt de vet" ska föras in i paragraferna. En sådan lydelse överensstämmer vidare med koden för bolagsstyrning.

5.4.1 Halvårsrapport

Promemorians förslag (s. 110): Emittenter ska för varje räkenskapsår som omfattar mer än tio månader, offentliggöra en delårsrapport för räkenskapsårets första sex månader (halvårsrapport). Halvårsrapporten ska offentliggöras så snart som möjligt och senast två månader efter räkenskapsårets utgång. Promemorians förslag innebär att det svenska kravet på upprättande och offentliggörande av halvårsrapport kommer att bli något mer omfattande än direktivets. Exempelvis kommer även utgivare av depåbevis och konvertibler att omfattas. Utgivare av

denna typ av fondpapper bedöms vara föremål för ett sådant intresse att det är befogat att kravet på tätare rapportering även omfattar dessa.

Föreningarna anser att det inte finns tillräckligt starka skäl att gå utöver direktivet på denna punkt och är av uppfattningen att de nuvarande svenska rapporteringskraven är tillräckliga.

6.3 Allmänna överväganden om behovet av reglering

Promemorians bedömning (s. 138): Det bör i vissa avseenden införas mer långtgående krav i lagbestämmelserna om flaggning än vad som följer av öppenhetsdirektivet.

Föreningarna vill framhålla att i första hand bör en nordisk harmonisering eftersträvas med hänsyn till att marknaderna i Norden, och i viss mån även i Baltikum, alltmer betraktas som en enhet. Samordningen har redan kommit ett gott stycke på väg när det gäller värdepappershandeln inom regionen. De stora börserna i de fem nordiska och de tre baltiska länderna använder sedan några år tillbaka samma handelsplattform och ett harmoniserat regelverk gäller för själva handeln. Denna utveckling följs nu också på affärsutvecklingssidan genom det samordningsprojekt som VPC i Sverige och dess dotterbolag APK i Finland bedriver under namnet Nordic Single. Även inom angränsande regelverk bör det ske en harmonisering. Departementet bör ta initiativ till en sådan nordisk samordning. Föreningarna avvisar därför förslaget om att Sverige i vissa avseenden ska gå längre än öppenhetsdirektivet.

6.4.1 Till vem och hur ska anmälan göras?

Promemorians förslag (s. 139): Bestämmelserna om information om större aktieinnehav (flaggningsbestämmelserna) i lagen om handel med finansiella instrument ändras så att en aktieägare i samband med en anmälningspliktig transaktion ska underrätta bolaget som har gett ut aktierna och Finansinspektionen. Direktivet innebär alltså att ansvaret för att kontrollera efterlevnaden av flaggningsbestämmelserna flyttas från att ha legat på den reglerade marknaden till att bli en direkt tillsynsuppgift för myndigheten.

Föreningarna förordar att uppgiften delegeras från Finansinspektionen till den reglerade marknaden så att därmed den nuvarande ordningen, som har fungerat bra, och inarbetade rutiner kan behållas. En övergång till en ny ordning, som inte är påkallad av sakliga skäl, medför risk för oavsiktliga försämringar. Till detta kommer att marknadsplatserna befinner sig närmare marknaden och att det därför är naturligare att de hanterar dessa anmälningar. Skulle det visa sig att en delegering till marknadsplatserna inte är en framkomlig väg förordar föreningarna att Finansinspektionen fullgör denna funktion.

6.4.3 Bolagshändelser som utlöser anmälningskyldighet

Promemorians förslag (s. 141): Aktieägare vars innehav uppnår eller passerar ett gränsvärde till följd av en åtgärd av bolaget som förändrar det totala antalet röster eller aktier i bolaget ska omfattas av anmälningskyldigheten. Aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller är upptagna till handel på en reglerad marknad i ett annat land inom EES ska offentliggöra varje ökning eller minskning av dels det totala antalet röster i bolaget, dels aktiekapitalet den sista handelsdagen i den kalendermånad när ökningen eller minskningen skett.

Föreningarna anser att ändrade rösträts- och ägarförhållanden i aktiebolag bör offentliggöras så fort som möjligt. Samtidigt instämmer föreningarna i uppfattningen att de anmälningsskyldiga aktieägarna inte ska åläggas en skyldighet att ständigt bevaka om bolagshändelser offentliggörs. Som framgår av promemorian kan emellertid de föreslagna tidsfristerna leda till en avsevärd fördröjning innan informationen offentliggörs. För att i viss mån mildra de negativa effekterna av detta anser föreningarna att emittenterna ska offentliggöra information om bolagshändelser inom en avsevärt kortare tid – vilket torde följa redan av befintliga noteringsavtal och motsvarande regler – medan skyldigheten för aktieägarna att informera kan behållas enligt förslaget. Därmed torde det vara tillräckligt för aktieägarna att i slutet av varje månad kontrollera förekomsten av bolagshändelser och bedöma om flaggningsskyldighet uppkommit. Den längre tidsfristen för aktieägare motiveras också av att innehav förekommer i värdepapper noterade på börser utanför Sverige och information om bolagshändelser är i dessa fall inte alltid omedelbart tillgänglig i Sverige. Marknaden som helhet har dock tidigare fått del av den generella informationen om att bolagshändelsen inträffat. Genom vad som nu beskrivits torde det bli en praktiskt hanterbar ordning.

I det fortsatta lagstiftningsarbetet bör det också klargöras att en försummad flaggning till följd av bolagshändelse normalt får anses vara mindre allvarlig än en försummelse efter egen åtgärd. Ett uttalande av denna innebörd t.ex. i författningskommentaren skulle kunna vara till hjälp vid en disciplinär bedömning.

6.4.4 Gränsvärden

Promemorians förslag (s. 142): De gränsvärden som föranleder anmälningsskyldighet ska vara 5, 10, 15, 20, 25, 30, 50, 75 och 90 procent av röstetalet eller antalet aktier i bolaget. Detta innebär en sänkning av kraven jämfört med NBK:s rekommendation som anger att flaggning ska ske när andelen av rösterna i bolaget uppnår eller överskrider fem procent och därefter varje procenttal som är jämnt delbart med fem, till och med 90 procent. I förhållande till lagen om handel med finansiella instrument innebär det att gränsvärdena $33 \frac{1}{3}$ och $66 \frac{2}{3}$ ersätts av gränsvärdena 30 respektive 75 procent.

Föreningarna anser, som tidigare framhållits, att direktivet bör följas så nära som möjligt och ansluter sig därför i huvudsak till promemorians förslag. Föreningarna förordar dock att gränsvärdet $66 \frac{2}{3}$ införs i lagen i stället för 75 procent, eftersom det finns flera bestämmelser i aktiebolagslagen som anger ett majoritetskrav på två tredjedelar för vissa typer av beslut. Även när det gäller gränsvärdena är det i hög grad angeläget med en nordisk harmonisering.

6.4.5 Anmälningsskyldighet för annan än aktieägare

Promemorians förslag (s. 143): Vid bedömning av om ett gränsvärde uppnås eller passeras ska hänsyn tas till aktier för vilka någon annan än aktieägaren kan förvärva, överlåta eller utöva rösträtt. De gällande kraven på sammanläggning utvidgas något. Samtidigt införs undantag, under vissa förutsättningar, från kravet att lägga samman det egna innehavet med ett dotterbolags innehav, om dotterbolaget är ett fondbolag, förvaltningsbolag inom EES eller ett värdepappersbolag eller utländskt värdepappersföretag. Om flera personer är anmälningsskyldiga får de upprätta en gemensam anmälan.

Föreningarna tillstyrker den föreslagna utformningen av anmälningsskyldigheten, men anser att livförsäkringsbolag bör jämföras med fondbolag och värdepappersföretag. Livförsäk-

ringsbolag bör därför på samma grunder som anförs för dessa bolag -- att investeringarna görs i den löpande verksamheten och att denna är särskilt reglerad -- undantas från kravet att flagga gemensamt med andra bolag inom samma koncern.

6.5 Anmälningsskyldighet beträffande andra finansiella instrument än aktier

Promemorians förslag (s. 149): Bestämmelserna om anmälningsskyldighet beträffande aktieinnehav ska också tillämpas på innehav av depåbevis som ger rätt att rösta för de underliggande aktierna samt sådana finansiella instrument som ger rätt att förvärva redan utgivna aktier.

I promemorian redovisas följande bedömningar avseende olika finansiella instrument:

- det bör inte införas någon lagstiftad skyldighet att anmäla innehav av finansiella instrument som ger rätt att förvärva aktier som ännu inte har getts ut.
- det bör inte införas några bestämmelser om flaggning avseende finansiella instrument som ger rätt att sälja de underliggande aktierna.
- anmälningsskyldighet bör utlösas om ett finansiellt instrument som ger rätt att förvärva redan utgivna aktier förfaller och inte längre kan utnyttjas.
- NBK:s flaggningsregler, där alltså ett förvärv eller en överlåtelse av en köpoption ska sammanläggas med innehav av aktier bör fortsätta att gälla, varför det finns skäl till att införa en bestämmelse om sammanläggning av aktieinnehav med nämnda typer av finansiella instrument, trots att detta innebär en skärpning i förhållande till öppenhetsdirektivets regler.

Föreningarna vill i fråga om sammanläggning (punkt 4) understryka att Sverige bör hålla fast vid den uttalade huvudprincipen att inte utan starka skäl gå längre än direktivet. I förslaget till 4 kap. 2 § framgår att det i föreskrifter ska anges vilka finansiella instrument som ska omfattas. Det bör därvid klargöras att standardiserade (och clearade) köpoptioner inte omfattas. Föreningarna vill också framhålla att de föreslagna reglerna innebär att motpositioner i vissa fall inte kommer att räknas med, vilket i sin tur innebär att det flaggade innehavet kan vara missvisande.

6.6 Undantag för flaggningsskyldigheten

Promemorians förslag (s.153): Undantag från flaggningsskyldighet införs, under vissa förutsättningar, för

- förvärv av aktier som sker i syfte att användas för clearing och avveckling av värdepapper
- förvaltare som innehar aktier för annans räkning
- marknadsgaranter,
- centralbanker och
- handelslager hos ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag eller utländskt värdepappersbolag

Föreningarna uppfattar promemorian så att departementet bedömt att undantaget främst är till för när clearingorganisationen (VPC eller börsen) skaffar in aktier eller andra instrument för att täcka leveransbrister, vilket inte förekommer när det gäller VPC och mycket sällan när det gäller börsen. Detta bör anmärkas samtidigt som det anges att det i stället normalt går till så att ett värdepappersinstitut lånar eller köper in felande instrument för att täcka brister. Redogörelsen om bakgrunden till undantagsbestämmelsen bör alltså rättas till.

Det bör vidare klargöras i författningskommentaren att med market maker/marknadsgarant avses även den som har sådant åtagande med avseende på derivat med viss underliggande aktie. Med andra ord ska inte market makern vara flaggningspliktig för sina "hedgar".

6.8 Offentliggörande

Promemorians förslag (s. 160): Emittenten ska offentliggöra uppgifterna i en flaggningsanmälan. Möjligheten till dispens från skyldigheten att offentliggöra innehållet i en anmälan upphävs.

Av 4 kap. 1 § lagen om handel med finansiella instrument framgår att den som är skyldig att anmäla ett förvärv eller en överlåtelse ska göra detta till emittenten och till den börs eller auktoriserade marknadsplats på vilken aktierna är noterade. Bolaget ska därefter offentliggöra innehållet i en anmälan, om inte den reglerade marknaden redan har gjort det (4 §). De reglerade marknaderna offentliggör i dag normalt all flaggningsinformation som de underrättas om. I praktiken är det därför sällan som emittenterna behöver offentliggöra flaggningsinformation.

I promemorian redovisas olika alternativ för hur offentliggörandet ska ske.

a. FI delegerar till den reglerade marknaden. En sådan ordning medför att även tillsynen över att anmälningsskyldigheten fullgörs på det sätt och i den tid som lagen uppställer också övergår till marknadsplatserna. Detta alternativ avvisas dock eftersom direktivet ställer större krav på kontrollen.

b. Emittenten vidarebefordrar flaggningsinformationen till marknadsplatsen som sedan offentliggör informationen. Detta alternativ avvisas med hänvisning till risken för fördröjning, att emittenterna av konkurrensskäl bör ha flera kanaler att sprida informationen via och att det bör vara fri konkurrens mellan operatörer om informationsspridningen.

c. FI kan offentliggöra informationen. Detta alternativ avvisas med hänvisning till att emittenterna skulle behöva övervaka att offentliggörande sker, att det innebär höga krav på FI, att det är olämpligt att FI har en dubbelroll som övervakare och informationsspridare.

För det valda alternativet att emittenterna ska svara för offentliggörandet anføres i promemorian tidsvinsten i informationsspridningen, att de kan utnyttja fri konkurrens mellan företag som åtar sig informationsspridning, att det inte torde vara särskilt betungande för emittenten.

Föreningarna förordar att offentliggörandet sker via marknadsplatsen på det sätt som tillämpas redan idag. Den möjlighet till delegation från Finansinspektionen till den reglerade marknaden som finns enligt direktivet bör därför utnyttjas. De argument som anføres i promemorian mot en sådan lösning är enligt föreningarnas uppfattning inte tillräckligt starka för att en befintlig, väl fungerande ordning ska upphävas. En samtidig och korrekt information till marknaden säkerställs om offentliggörandet sker av en eller ett fåtal informationsgivare som har detta som en central uppgift, i stället för om varje emittent vid de mer sporadiska fall då det blir aktuellt ska svara för offentliggörandet. Om det skulle visa sig att en delegation till marknadsplatsen inte är en framkomlig väg anser föreningarna att Finansinspektionen ska fullgöra denna funktion.

6.9 Tidsfrister för anmälan och för offentliggörande

Promemorians förslag (s. 163): En flaggningsanmälan ska ha kommit in till emittenten och till Finansinspektionen senast handelsdagen efter den dag då anmälningsskyldigheten uppkom. Emittenten ska senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då anmälan mottogs offentliggöra uppgifterna i anmälan. En emittent som enligt flaggningsbestämmelserna är skyldig att offentliggöra ett förvärv eller en överlåtelse av egna aktier ska göra detta senast kl. 12.00 handelsdagen efter den dag då transaktionen genomfördes.

I förhållande till lagen om handel med finansiella instrument innebär direktivet en avsevärd skärpning. NBK:s flaggningsregler är emellertid i sin tur strängare än direktivet. Förvärvaren eller överlåtaren ska nämligen offentliggöra transaktionen senast kl. 9.00 börsdagen efter att transaktionen genomfördes.

Föreningarna konstaterar att förslaget innebär en fördröjning av offentliggörandet i förhållande till NBK:s regler med en och en halv dag. Samtidigt har den nuvarande tidsfristen varit mycket snäv och svår att efterleva inte minst för finansiella företag. Föreningarna välkomnar därför den nya tidsfristen. Även på denna punkt är det enligt föreningarnas uppfattning önskvärt med en nordisk samordning.

7.2 Delegering av tillsynsuppgifter

Promemorians bedömning (s. 168): Öppenhetsdirektivets bestämmelser om tidsbegränsad delegering av tillsynsuppgifter bör inte utnyttjas.

Bankföreningen anser att självregleringen på den svenska värdepappersmarknaden bör behållas i så stor utsträckning som möjligt och ansluter sig därför till den principiella ståndpunkt som framförts av Förtroendekommissionen och i utredningen om framtida finansiell tillsyn. I promemorian anförs som ett avgörande skäl mot delegation att den endast får vara tidsbegränsad, men eftersom en delegation kan behållas under en så förhållandevis lång period som åtta år och kravet på tidsbegränsning dessutom kan komma att upphävas anser föreningarna att delegationsmöjligheten ändå bör utnyttjas. Ett område där delegationsmöjligheten bör användas är anmälan och offentliggörande av flaggningsinformation (se avsnitten 6.4.1 och 6.8).

7.3.5 Vilken myndighet ska ansvara för redovisningstillsynen?

Promemorians förslag (s. 173): Finansinspektionen ska vara behörig myndighet för redovisningstillsynen. Därmed skulle Finansinspektionen bli behörig myndighet för redovisningstillsynen avseende "samtliga företag vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och som har Sverige som hemmedlemsstat". I promemorian påpekas att Finansinspektionen redan har ansvaret för tillsyn över prospekt för såväl finansiella som icke-finansiella företag. Vidare framhålls att "samordningsfördelarna med att låta en enda myndighet ansvara för det på flera sätt integrerade regelverket (är) uppenbara".

Föreningarna ansluter sig i huvudsak till promemorians bedömningar. Frågan om tillsynsmyndighet på redovisningsområdet har behandlats i flera tidigare sammanhang. I Bankföreningens remissyttrande 2003-04-29 över betänkandet "Framtida finansiell tillsyn" (SOU 2003:22) framhöll föreningen att det bör finnas endast *en* behörig myndighet som tolkar och kontrollerar efterlevnaden i Sverige av internationella redovisningsrekommendationer.

IASB's rekommendationer är generella och inte branschspecifika. Med två behöriga myndigheter skulle det finnas en uppenbar risk för att myndigheterna gör olika tolkningar av samma problemställning. Med *en* myndighet slipper man bygga upp rutiner för samråd och informationsutbyte mellan olika myndigheter. Erfarenheter visar att det är svårt att bygga upp rutiner och få samarbetet mellan olika myndigheter att fungera på ett tillfredsställande sätt. Det finns en stark koppling mellan redovisning och prospektgranskning, eftersom det är företagets redovisning som bildar underlag för prospektet. Finansinspektionen har redan tilldelats ansvaret för tillsyn över prospekt. Bankföreningen instämde i sitt ovannämnda yttrande i den då aktuella utredningens uppfattning "att det vore naturligt att delegera tillsynsuppgifter till organ som Redovisningsrådets nybildade s.k. review panel".

I promemorian anförs vidare (s. 174): "Den nödvändiga kompetens och de resurser som behövs för att etablera en effektiv tillsyn över emittenters regelbundna information, anses kunna åstadkommas med utgångspunkt från den verksamhet Finansinspektionen utövar."

Föreningarna vill i det sammanhanget framhålla att den utökade verksamhet, som Finansinspektionen får till följd av nytillkommande tillsyn över icke-finansiella företag, givetvis måste finansieras på annat sätt än med avgifter från de finansiella företagen.

9.1 Information m.m. som rör bolagsstämma i svenska aktiebolag

Promemorians förslag (s. 224): Aktiebolag vars aktier är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad, ska tillhandahålla fullmaktsformulär för sina aktieägare samt utse ombud genom vilka aktieägarna kan utöva sina ekonomiska rättigheter.

Föreningarna anser att det bör tydliggöras vad ombudsrollen innebär för de finansiella institut som utses till ombud. I direktivet sägs att emittenten ska utse ett finansiellt institut till sitt ombud genom vilket aktieägarna kan utöva sina ekonomiska rättigheter. Det bör klargöras hur denna ombudsroll förhåller sig till de uppgifter som finansiella institut redan i dag utför i egenskap av förvaltare av aktier för sina kunders räkning. Alla aktieägare i ett bolag ska dessutom inte behöva vara hänvisade till ett och samma institut för att utöva sina rättigheter. Det bör dessutom klargöras att ett finansiellt institut som är ett noterat aktiebolag självt ska kunna vara ombud. I fråga om tillhandahållande av fullmaktsformulär föreslår föreningarna att den föreslagna 7 kap. 54 a § anpassas till 7 kap. 4 §, på så sätt att det anges att formuläret ska tillhandahållas "i samband med kallelsen" och inte "tillsammans med kallelsen."

9.2 Information till skuldebrevsinnehavare m.m.

Promemorians förslag (s. 232): Nya bestämmelser om information till och behandling av innehavare av vissa skuldebrev som är noterade vid en börs eller en auktoriserad marknadsplats eller upptagna till handel på en reglerad marknad införs. Utgivare av skuldebrev ska tillhandahålla fullmaktsformulär samt utse ombud genom vilka innehavarna kan utöva sina ekonomiska rättigheter. Utgivare av skuldebrev ska informera innehavarna om utbetalning av ränta och utövande av rättigheter knutna till skuldebreven.

Föreningarna tolkar den föreslagna 5 kap. 10 § lagen om börs- och clearingverksamhet så att den svenska obligationsmarknaden kan fortsätta att fungera på samma sätt som i dag och att några ändrade förfaranden således inte är nödvändiga. Enligt föreningarnas mening fungerar

marknaden i praktiken redan i enlighet med direktivets regler. Det är viktigt att detta tydligt uttalas i författningskommentaren.

Ikraftträdande

Promemorians förslag (s. 254): Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 april 2007.

Föreningarna anser det vara angeläget att införandet av de nya reglerna tidsmässigt samordnas i så många länder som möjligt och i vart fall i de nordiska länderna, eftersom marknaderna i dessa länder i praktiken fungerar som en enda marknad. Dessutom måste regelverket antas i sådan tid före ikraftträdandet att alla berörda hinner få tillräcklig information och lägga om rutiner i de fall detta blir aktuellt. Behovet av god tid för information understryks av de förändrade flaggningsreglerna och att reglerna gäller för en stor krets av aktiebolag, emittenter och investerare. Med tanke på tidsåtgången för det fortsatta lagstiftningsarbetet samt för utarbetande av föreskrifter m.m. förordar föreningarna ett ikraftträdande under hösten 2007.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Tomas Tetzell

SVENSKA FONDHANDLAREFÖRENINGEN

Kerstin Hermansson